***Bogdan Suceavă***

*Nuvela **Mătasea cea neagră** a fost publicată în volumul **Teama de amurg**, Editura Topaz, Bucuresti, 1990.*

*Versiunea prezentă a fost realizată în 1996.*

## Mătasea cea neagră

Ochii ei îsi pierduseră în numai câteva săptămâni toată lumina lăuntrică. Începuse să mănânce foarte putin şi slăbi atât de mult încât pometii obrajilor i se conturau proeminent, schimbându-i trăsăturile chipului de odinioară. Parcă dintr-o dată nu mai era frumoasă, ci căpătase duritatea maturitătii, ascutimea privirii gata să vâneze totul, ascunzând adevăratele gânduri. Se măritase cu omul acela, prea bătrân pentru ea, prea strain ei, cu care nu se potrivea nici în zâmbet şi nici în dragoste, şi pe care-l astepta acum să-i redea libertatea. Când va vroi Domnul, spunea ea căutându-si chipul de altădată în umbrele oglinzii. Atunci voi fi o femeie care are ceva, nu voi mai fi o scăpătată ca până acum, numai bună de adunat de pe drumuri. Si voi parăsi atunci fundul ăsta de lume, satul ăsta uitat de care nu mă leagă nimic, absolut nimic în afară de întâmplarea nasterii mele.

Poate că el îi citise gândurile, dar nu făcea nici un efort pentru a se apropia de ea, nu făcea nimic pentru a-i lumina cu ceva zilele cenusii. Credea că asa îi e dat femeii, să accepta viata alături de bărbatul ei, asa cum este. Iar dacă ei nu-i vine usor atunci nu-i rămâne decât sa sufere singură.

Pe unde trecea ea, ulitele satului erau totdeauna pustii. Câinii nu o simteau şi nu o lătrau niciodată. Se strecura ca o umbră fără să dea binete nimănui chiar şi atunci când, cine stie cum, întâlnea oameni. Observase că oamenii nu-i răspund, şi nu din rea vointa, ci pentru ca nici ei nu o simteau.

-Ai auzit ceva ? întreba unul dintre ei.

-Nu. E numai vântul.

Asa că ea se strecura nevăzută în drumurile ei, singura şi cu gândul pierdut, întrebându-se unde se afla adevăratul ei trup şi adevaratul ei suflet, pentru că nici oamenii şi nici oglinzile, aici, in această lume, nu i le reflectau.

Pregătea cu grija doliul. Si-a cumparat într-o duminică, din târg, materiale de culoare neagră.

-Ce o să faci cu ele ? a întrebat-o el.

-Să le am.

Privise în gol şi trecuse cu ele în brate către lada de zestre în care îngrămădea de pe acum lucrurile viitorului doliu. Îsi trăia în singurătate asteptarea singurătătii.

Într-o zi si-a luat un voal negru de mătase. Si l-a asezat pe frunte şi a privit în oglindă.

-Se mai cunoaste că sunt eu ?

Si a zambit.

Apoi el a început să se ferească de ea noptile. Trupul ei uscat şi rece nu-l mai făcea să simtă nimic şi nu mai întâlnea în ea dorintă, ci doar imaginea bătrânetii sale, ascunsă de o prefăcută dragoste. Căci ea i se dăruia cu furie noaptea, în cel mai profund întuneric, pentru ca a doua zi să-l privească străină, ca şi cum ar fi uitat cu totul de febra din ceasul secret al noptii. Uneori el simtea că l-ar privi cu dispret, şi o vedea uitându-se tot mai des către lada de zestre plină cu lucruri ce chemau moartea.

Ea nu se ruga niciodata Domnului pentru împlinirea dorintei şi asteptării ei. Nu îndrăznea. Nici nu vedea altă cale de iesire decat moartea, pentru că era încredintată că ceea ce Domnul a legat nu-i stă omului în putere să dezlege. Naufragiul în desertul căsătoriei i se părea un lucru mult mai putin grav decât acela de a chema moartea prin ruga.

După voalul de mătase neagră a început să poarte toate materialele de doliu pe care le strânsese. Slăbea atât de mult încât pe măsură ce croia o rochie, de când o lucra o lăsa cu o mărime mai mică, să-i fie bună când celelalte vor fi largi deja. Umerii î:si conturau oasele prin pânză, iar spatele altădată drept i se încovoiase de slăbiciune.

El devenea din ce în ce mai bătrân, mai preocupat de durerile lui de oase şi de toate consecintele părului complet alb. Cu toate acestea, într-o zi a mai avut răgaz să observe femeia care uitase cum este dragostea.

-De ce te îmbraci asa ?

Ea tăcuse.

-Ce tot îngropi ?

Ea privea o oglindă de flăcări imaginare care se deschidea în fata ei şi care îi mistuia, dincolo de voal, chipul.

---

*Versiunea html: 28 noiembrie 1999, East Lansing.*

---

*Înapoi la pagina principală.*